

РЕШЕНИЕ

№ 1873

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 17.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Маринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9405** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 155, ал. 1 във вр. с чл. 58, ал. 1 т. 8 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/, във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Административното дело е образувано по жалба на И. К. К., ЕГН [ЕГН] с посочен постоянен адрес: [населено място], кв, Т. махала № 999, чрез адвокат С. Д., съдебен адрес: [населено място] 1303, [улица], ет.6, подадена срещу Заповед № 3384з-513/20.08.2020 г. на началника на 09 Районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи, с която, на основание чл. 58, ал.1, т.2, предл.2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия е отнето разрешение за носене, съхранение и употреба на притежаваното от И. К. К. огнестрелно оръжие за самоохрана с № 20170328564/04.10.2017 г.

Релевираните в жалбата доводи са за незаконосъобразност на оспорената заповед с искане да бъде отменена. Твърди се, че оспореният административен акт, е издаден при неспазване на предвидената от закона форма, постановен е при съществено нарушение на административно производствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и с целта на закона по смисъла на чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Претендира присъждане на съдебно деловодните разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът - началника на 09 Районно управление на Столичната дирекция на

вътрешните работи (09 РУ-СДВР), редовно призован, представлява се от юрисконсулт Г., която оспорва жалбата, като излага подробни аргументи за нейната неоснователност. Изразява искане жалбата да бъде отхвърлена. Представя писмено становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на жалбата.

Настоящият съдебен състав, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

И. К. К. се води на отчет и контрол в 09 РУ - СДВР като притежател на късоцевно огнестрелно оръжие за самоохрана и дългоцевно гладкостволно и нарезно огнестрелно оръжие за лов. На К. е издадено разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие с № 20170328564/ 04.10.2017 г. валидно до 03.10.2022 г., като притежател на 2 (два) броя късоцевно огнестрелно оръжие за самоохрана: пистолет марка „Г. – 19“, кал. 9x19 с фабричен № LZF808 и револвер марка „С. и У.“, модел 340PD, кал. 357 Mag. с фабричен № CHW5244, както и на 6 (шест) броя дългоцевно огнестрелно оръжие: ловна гладкоцевна пушка „В. Мl S. 90“, кал. 12 с фабричен № M571559/C860636, ловна гладкоцевна пушка „М.“, мод. 88, кал. 12 с фабричен № MV44800E, ловна нарезна карабина „Б. Сx4 stor“, кал. 9x19 с фабричен № CX21672, ловна нарезна карабина марка „В.“, модел G22, кал. 22 LR с фабричен № WP011055, ловна нарезна карабина марка „Х. и Кох MR 308“, кал. 308 Win с фабричен № 144-000502 и ловна нарезна карабина марка „Щ. А./SA“, кал. 223 с фабричен № 915SA199.

Във връзка с постъпило искане за изготвяне на справка с УРИ 228р- 9922/2020 г. от разследващ полицай при 04 РУ - СДВР, е направено запитване до Национална следствена служба дали срещу И. К. К. с ЕГН [ЕГН] са налице данни за обвинения по неприключени наказателни производства. В отговор в 09 РУ - СДВР е получено Удостоверение рег. № Н-18458-5/29.05.2020 г. на Национална следствена служба за И. К. К. с ЕГН [ЕГН] и постоянен адрес в [населено място], кв. Т. Махала № 999, от което е видно, че срещу него е повдигнато обвинение от 22.05.2020 г. за извършено престъпление по чл. 144, ал. 3, пр. 2 от НК (закана за престъпление от лице по чл. 142, ал. 2, т. 6, 8), по досъдебно производство ДП № 473/2020 г. по описа на 04 РУ - СДВР (пр. пр. 9346/2020 г. на Софийска районна прокуратура).

Видно от докладна записка УРИ 3384р-20970/01.07.2020 г., спрямо И. К. К. е иницирирана процедура на основание чл. 58, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗОБВВПИ по отнемане на издаденото му вече разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие с № 20170328564/ 04.10.2017 г. валидно до 03.10.2022 г., за което същият е уведомен с писмо по УРИ 3384р-20970/01.07.2020 г. (връчено му лично на 04.08.2020 г.).

От И. К. е представено възражение УРИ 338400-7625/11.08.2020 г.

С писмо УРИ 3384р-27018/20.08.2020 г. (връчено на 03.09.2020 г.), И. К. е уведомен, че подаденото от него възражение е оставено без уважение и процедурата на основание чл. 155, ал. 1, вр. чл. 58, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗОБВВПИ не се прекратява.

На основание чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ е издадена Заповед № 3384з- 513/20.08.2020 г. от началника на 09 РУ - СДВР с която на основание чл. 58, ал.1, т.2, предл.2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия е отнето разрешение за носене, съхранение и употреба на притежаваното от И. К. К.

огнестрелно оръжие за самоохрана с № 20170328564/04.10.2017 г.

За установяване материалната компетентност на издателя на оспорената заповед е приложено удостоверение от началник 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“ – СДВР.

Заповед № 3384з- 513/20.08.2020 г. от началника на 09 РУ – СДВР е връчена на И. К. К. на 03.09.2020 г., видно от ръкописното отбелязване върху самата заповед. Оспорена е пред Административен съд София-град с жалба, подадена по пощата на 16.09.2020 г., видно от пощенското клеймо.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок, поради което е процесуално допустима за разглеждане по същество.

По силата на общата разпоредба на чл. 21, ал. 1 на АПК, и на чл. 155, ал. 2 от специалният Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/, приложими в настоящото производство са разпоредбите на Административно процесуалния кодекс /АПК/, уреждащи оспорването пред съд на индивидуални административни актове.

Съобразно разпоредбата на чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

Оспорения административен акт е обективиран в предвидената от закона писмена форма, подписан от издателя си и издаден от административен орган, разполагащ с териториална, материална и времева компетентност, а именно началника на 09 РУ-СДВР, изпълняващ длъжността, видно от удостоверение от началник 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“ – СДВР, който според чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ е оправомощен от закона орган да отнема издаденото от него разрешение. Процесната заповед съдържа мотиви, от които се установяват фактическите и правни основания и отговаря на изискването за реквизити на чл. 59, ал. 2 от АПК. Наличието на материалноправните предпоставки за отнемане на разрешението за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие е обосновано с констатацията, че спрямо оспорваният е повдигнато обвинение от 22.05.2020 г. за извършено престъпление по чл. 144, ал. 3, пр. 2 от НК (закана за престъпление от лице по чл. 142, ал. 2, т. 6, 8), по досъдебно производство ДП № 473/2020 г. по описа на 04 РУ - СДВР (пр. пр. 9346/2020 г. на Софийска районна прокуратура).

Съгласно чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ, издадено разрешение за дейностите по този закон се отнема от органа издал разрешението при настъпване на някое от обстоятелствата по т. 58, ал. 1, т. 2 - 8 от ЗОБВВПИ или при отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Видно от представеното удостоверение рег. № Н-18458-5/29.05.2020 г. на Национална следствена служба срещу И. К. К. с ЕГН [ЕГН] е налице повдигнато обвинение от 22.05.2020 г. за извършено престъпление по чл. 144, ал. 3, пр. 2 от НК (закана за престъпление от лице по чл. 142, ал. 2, т. 6, 8), по досъдебно производство ДП № 473/2020 г. по описа на 04 РУ - СДВР (пр. пр. 9346/2020 г. на Софийска районна прокуратура). Така установеното представлява основание по смисъла на чл. 58, ал.1, т. 2, предл.второ за

отнемане на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие, а именно спрямо титуляра на разрешението има обвинение за извършване на престъпление от общ характер. Посоченото обстоятелство не е опровергано от жалбоподателя, не са представени доказателства, които да установяват различни от изложените факти. Издателят на акта, в случаите по чл. 155, ал. 1 вр. чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОБВВПИ действа в условията на обвързана компетентност. Този факт законодателят е включил в хипотезата на правната норма, регламентираща обществените отношения свързани с разрешителния режим за притежаване на огнестрелни оръжия и боеприпаси. При наличието му органът, при условията на обвързана компетентност, е длъжен да отнеме издаденото разрешение. Законодателят е предвидил като основание за отнемането не само осъждането за умишлено престъпление от общ характер, а и самия факт на образуване на наказателно производство. Образуването на наказателно производство е достатъчно основание да бъде отнето разрешителното и не е обвързано с последващ резултат от това наказателно производство.

Съдът намира за неотнормосимо позоваването в жалбата на Решение № 5417/09.05.2016 г. по адм. д. № 877/2016 г., VII отд. на Върховния административен съд. Предмет на оспорване по същото е издадена заповед за отнемане в полза на държавата на огнестрелно оръжие издадена на основание чл. 213, ал. 5, вр. чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ, а процесният случай касае законосъобразността на заповед за отнемане на издадено вече разрешение, на основание чл. 155, ал. 1, вр. чл. 58, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗОБВВПИ.

Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваната заповед е законосъобразна, постановена при наличие на изложените в същата фактически и правни основания, поради което следва подадената срещу заповедта жалба да бъде отхвърлена, като неоснователна. При този изход на делото, съдът намира за основателно искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, приложима във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК в размер на 100лв.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд София - град, III-то отделение - 16 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. К. К., подадена срещу Заповед № 3384з-513/20.08.2020 г. на началника на 09 Районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи, с която, на основание чл. 58, ал.1, т.2, предл.2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия е отнето разрешение за носене, съхранение и употреба на притежаваното от И. К. К. огнестрелно оръжие за самоохрана с № 20170328564/04.10.2017 г.

ОСЪЖДА И. К. К., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес: [населено място], кв, Т. махала № 999 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

Съдия: